

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EBTA TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(2021. gada 21. aprīlis)

lietā E-2/20

Norvēģijas valdība, ko pārstāv Imigrācijas lietu apelācijas pārvalde (Utlendingsnemnda — UNE), pret L

(Direktīva 2004/38/EK — Pārvietošanās un uzturēšanās brīvība — Izraidīšana — Aizsardzība pret izraidīšanu — Faktiski, attiecīgajā brīdī esoši un pietiekami nopietni draudi — Nopietni valsts drošības apsvērumi — Izbraukšanas rīkojumi — Pieteikumi par izbraukšanas rīkojumu atcelšanu — Būtiska apstākļu maiņa — Nepieciešamība — Proporcionalitāte — Pamattiesības — Tiesības uz ģimenes dzīvi)

(2021/C 324/11)

Lietā E-2/20, Norvēģijas valdība, ko pārstāv Imigrācijas lietu apelācijas pārvalde (*Utlendingsnemnda — UNE*), pret L attiecībā uz *Borgarting* apelācijas tiesas (*Borgarting lagmannsrett*) LŪGUMU Tiesai saskaņā ar Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes un Tiesas izveidi 34. pantu sniegt interpretāciju par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar pielāgojumiem Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu, Tiesa, kuras sastāvā ir priekšsēdētājs *Páll Hreinsson*, tiesnesis *Per Christiansen* un tiesnesis-referents *Bernd Hammermann*, 2021. gada 21. aprīlī pasludināja spriedumu, kura rezolūīvā daļa ir šāda.

1. Pastāvīgie izbraukšanas rīkojumi principā nav pretrunā EEZ tiesību aktiem, ja tie atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 27. un 28. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, un tos var atcelt saskaņā ar minētās direktīvas 32. pantu. Lēmuma par izraidīšanu pamatā jābūt individuālai pārbaudei. Attiecībā uz EEZ valstspiederīgajiem, kuri ir likumīgi uzturējušies uzņēmējvalstī ilgāk nekā 10 gadus, lēmumu par izraidīšanu saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 27. pantu un 28. panta 3. punktu var pieņemt tikai, pamatojoties uz nopietniem valsts drošības apsvērumiem, apstākļos, kad attiecīgā indivīda personiskā darbība rada ārkārtīgi nopietnus draudus un izraidīšanas pasākums ir nepieciešams, lai aizsargātu kādu no sabiedrības pamatinteresēm. Tas ir ar nosacījumu, ka šādu aizsardzību nevar panākt ar mazāk stingriem līdzekļiem, ņemot vērā EEZ valstspiederīgā uzturēšanās ilgumu uzņēmējvalstī un jo īpaši nopietnās negatīvās sekas, kādas šāds lēmums var radīt EEZ valstspiederīgajam un viņa(-as) ģimenes locekļiem, kuri ir faktiski integrējušies uzņēmējvalstī. Jebkuram turpmākam lēmumam par izraidīšanu ir jāaprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai aizsargātu pamatintereses, kuras ar izraidīšanu ir paredzēts aizsargāt. Lēmumā par izraidīšanu ir jāievēro proporcionalitātes princips.
2. EEZ pilsoņa sociālā rehabilitācija valstī, kurā viņš(-ņa) ir faktiski integrējies(-usies), ir sabiedrības interesēs kopumā. Attiecīgā indivīda laba uzvedība brīvības atņemšanas laikā un pēc tam probācijas laikā līdz ar citiem pierādījumiem par reintegrāciju sabiedrībā mazina apdraudējumu valsts drošībai. Personas ģimene un bērni, tostarp pabērni, ir svarīgs apsvērumis, izvērtējot, vai ir nepieciešams ierobežojošs pasākums saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK VI nodaļu, ņemot vērā proporcionalitātes principu, bērna intereses un pamattiesības. Izvērtējot izraidīšanas nepieciešamību, izraidīšanas iespējamo alternatīvu izskatīšanai ir jābūt daļai no vispārējā izvērtējuma.

3. Būtiska apstākļu maiņa Direktīvas 2004/38/EK 32. panta izpratnē ir tāda, kas atceļ pamatojumu sākotnējam lēmumam saskaņā ar direktīvas VI nodaļu ierobežot pārvietošanās brīvību, pamatojoties uz indivīda darbību. Nevar pieņemt, ka indivīda darbība būtiski nemainīsies, un katrs pieteikums ir jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi. Ir jāņem vērā visi faktori, kas varētu liecināt par indivīda darbības būtiskām izmaiņām. Tas būs atkarīgs no indivīda darbības rakstura un draudiem sabiedrībai, ko tā rada. Ir jāņem vērā visi pierādījumi, kas liecina, ka indivīds ir rīkojies pozitīvi un likumīgi tā, ka ir maz ticams, ka viņš(-a) atkal sāks veikt tādas darbības, kuru rezultātā viņš(-a) tika izraidīts(-a). Šādi faktori cita starpā (bet ne tikai) varētu būt pierādījumi, ka persona ir atturējusies no turpmākas iesaistīšanās noziedzīgos nodarījumos, pierādījumi par reintegrāciju uzņēmējvalsts sabiedrībā, stabilas saimnieciskās darbības uzsākšana un uzturēšana, psiholoģisko novērtējumu rezultāti, ticamas nožēlas izpausmes, pierādījumi par pozitīvu un konstruktīvu iesaistīšanos sabiedrībā un jo īpaši EEZ valstspiederīgā sociālo rehabilitāciju valstī, kurā tas ir faktiski integrējies.
-